

Overvejelse og stille Forslag om en Ændring paa dette Omraade, saa at vi virkelig faar et effektivt Tilsyn med Nybygninger og et virkelig forsvarligt Tilsyn med Vedligeholdelse af Bygninger og navnlig i denne Tid, da Embederne efterhaanden gaar ind under den nye Lønningsordning, og Præstegaardene derfor overtages af Lønningsfonden, forsvarlige og ensartede Afleveringssyn rundt omkring i Landet. For det er Ulykken, at eet Sted gaar man ret strengt til Værks, men andre Steder tager man disse Afleveringssyn overordentlig lemfældigt. Men jeg haaber altsaa, at man skal kunne komme til en fuldt ud tilfredsstillende Ordning, tilfredsstillende baade for Præsterne og for Lønningsfonden.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Jeg skal ikke følge det ærede Medlems Opfordring til at komme ind paa en Forhandling om Arboe Rasmussen Sagen. Jeg tror ikke, at det vilde tjene Borgfreden, om man tog denne Sag op til Forhandling; men det synes, som om det ærede Medlem fra Kolding er mere optaget af historiske Undersøgelser af, hvem det er, der først har ført Udtrykket Treuga Dei ind i Forhandlingerne her paa Rigsdagen, end just besjælet af Villien til at overholde denne Treuga Dei: Jeg mener, at den Tilrettevisning, han i saa Henseende var Genstand for forleden Dag fra et Medlem af hans eget Parti, var fuldstændig paa sin Plads. Men saa spurgte det ærede Medlem fra Kolding mig om, hvorvidt jeg ved Besættelsen af Bispeembedet i Aarhus vilde tage Hensyn til Ønsker fra Menighedsraadene i Stiftet. Jeg skal svare det ærede Medlem, at jeg ikke derom har faaet nogen Henvendelse fra Stiftets Menighedsraad — og dog, dette er ikke ganske rigtigt. Jeg har nemlig fra eet Menighedsraad i Stiftet faaet en Skrivelse; men da denne Skrivelse indledes saaledes: „Underskrevne samtlige Menighedsraad i Aarhus Stift tillader sig“ o. s. v., saa maatte jeg gaa ud fra, at Skrivelsen har faaet en fejl Adresse, og at den i Virkeligheden ikke skulde have været sendt til Kirkeministeren, men til Aarhus Domsogns Menighedsraad. Jeg har nemlig i et Blad set, at der fra dette Menighedsraad er udgaaet en Henvendelse til samtlige Menighedsraad i Aarhus Stift om at være med til en Henvendelse til Ministeren om at faa Indfyldelse paa Besættelsen af Bispeembedet i Aarhus, og jeg tør vel derefter gaa ud fra, at den Skrivelse, som ved en Fejltagelse er sendt ind til mig, er identisk med den Skrivelse, der fra Dom-

sognets Menighedsraad er sendt ud til samtlige Menighedsraad i Stiftet. Men jeg maa i saa Tilfælde rigtignok sige, at jeg ikke synes, at denne Skrivelse hverken med Hensyn til Form eller med Hensyn til Indhold staar paa Højde med, hvad man kunde vente af et Domsogns Menighedsraad, som har til Formand en Stiftsprovst, og i hvis Midte sidder et saa fremragende Medlem som det ærede Medlem fra Kolding. Det hedder i denne Henvendelse: „Vi henviser til den Kendsgerning, at da Biskop Sørensen udnævntes, skete det, saa vidt os bekendt . . .“ Man kan ikke paa een Gang fastslaa noget som en Kendsgerning og sige: „saa vidt os bekendt“, hvori der ligger en Mulighed for, at det ikke er nogen Kendsgerning. Det er den formelle Indvending, jeg har; men reelt er det ikke rigtigt, hvad der siges her, idet der netop ikke, da Biskop Sørensen udnævntes, skete nogen som helst Indstilling eller Henvendelse fra Stiftets Menighedsraad. Det skete der derimod i 1905, den Gang Biskop Fr. Nielsen blev Biskop i Aarhus. Da var der samlet en Del Repræsentanter for Menighedsraadene i Aarhus, og fra et Flertals Side blev der udtalt Ønske om en Mand, som er Præst i Nykøbing paa Mors, men som imidlertid ikke ønskede at blive Biskop i Aarhus. Derefter udtaltes der Ønske om, at det maatte blive Biskop Sørensen, den Gang Nykøbing Falster. Biskop Sørensen ønskede imidlertid heller ikke at modtage Embedet, og det blev da Biskop Fr. Nielsen fra Aalborg, som blev Biskop i Aarhus. Men det er sikkert rigtigt, at da saa 2 Aar efter Fr. Nielsen døde, havde dette, at Biskop Sørensen havde været paa Tale i 1905, nogen Indfyldelse paa, at det blev ham, der blev Biskop i Aarhus. Rent bortset fra de formelle og reelle Fejl i denne Henvendelse synes det for øvrigt, som om den hele Bevægelse er gaaet fuldstændig i Staa, idet den ikke har mødt absolut Velvillie rundt om i Stiftet. Jeg ser saaledes en Udtalelse i Horsens Folkeblad fra en Præst i Horsens-Egnen, som opfordrer til at „protestere mod Domsognshenvendelsen og derved være med til at hindre, at der bliver skabt et Fortilfælde af Bispevalg, som den kirkelige Reaktion i kommende Dages kirkepolitiske Kampe nok skal vide at benytte“.

Naar man spørger om, hvorvidt det vil være rigtigt at give Menighedsraadene nogen Indfyldelse paa, hvem der skal være Biskop i Aarhus, saa maatte man dog først spørge: Hvad repræsenterer de Menighedsraad, som kunde ønske en saadan Ind-